

N **Č SLOVENSКИH SKLADATELJEV**

DRUŠTVO SLOVENSКИH SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

V sodelovanju s Festivalom Ljubljana –
34. Slovenski glasbeni dnevi

Lara ŠALAMON – flavta
Jože KOTAR – klarinet
Oskar LAZNIK – saksofon
Milan NIKOLIĆ – fagot
Robert PETRIČ – rog
Jure GRADIŠNIK – trobenta
Tina ŽERDIN – harfa
Izidor Erazem GRAFENAUER – kitara

PROGRAM

Blaženka Arnič Lemež, David Beovič, Pavel Dolenc,
Tomaž Habe, Marijan Korošec, Igor Lunder, Maja Matić,
Emil Spruk, Aleš Strajnar, Maksimiljan Strmčnik,
Brina Zupančič

nedelja, 7. aprila 2019, ob 19.00

Viteška dvorana Križank

WWW.DSS.SI

PROGRAM

Blaženka ARNIČ LEMEŽ

PASTORALNE SKICE za harfo

Pogled v dolino, Samotna domačija,

Berceuse, Kapel'ca ob pohodni poti

Marijan KOROŠEC

STROJ za trobento

Aleš STRAJNAR

DVA SELFIJA za kitaro

I, II

Tomaž HABE

IGLICE IN LISTI za klarinet

Brina ZUPANČIČ

ILUZIJA (Indijansko poletje) za harfo

Igor LUNDER

TELEGRAM za saksofon

Maja MATIČ

GRAVITY za kitaro

Emil SPRUK

CIKLUS 13. IZROČIL za flavto

1. izročilo: Spoznanje

Pavel DOLENC

BIRTH – LIFE – DEATH – ETERNITY? za rog

Maksimiljan STRMČNIK

DIALOGI za fagot

David BEOVIČ

FIVE DANCES za klarinet

Something silver, Something oriental,

Etwas Schönes und Blaues,

Uma coisa linda, Something jiggish

O POUSTVARJALCIH ...

Lara ŠALAMON

Lara Šalamon se je flavto začela učiti pri šestih letih v Glasbeni šoli Sevnica pri Vanji Ivankovič. Že zelo zgodaj je pokazala veselje do glasbe in se udeležila mnogih državnih in mednarodnih tekmovanj, kjer je kot solistka in v komorni zasedbi osvojila zlata priznanja. Svoje šolanje je nadaljevala na umetniški gimnaziji na Konservatoriju za glasbo v Ljubljani pri Mileni Lipovšek, nato v Švici na Haute Ecole de Musique v Lozani v razredu José-Daniel Castellona, z asistentoma Loic Schneider in Sandro Latour. Tam je končala svoj diplomski in podiplomski študij. Sedaj pa živi v Zürichu, kjer se izpopolnjuje v pedagoški smeri na Züricher Hochschule der Künste v razredu Matthias Zieglerja.

Lara sodeluje s številnimi orkestri, kot Schleswig-Holstein Festival Orchestra, Animato Philharmonic Orchestra, Cremerata Baltica ter Orchestre Romande des Jeunes Professionnels. Je dobitnica mednarodnih nagrad pri Anton Eberst, Emona, Stevan Mokranjac, Flauta Aurea, Ithaka ter Flavtistra tekmovanjih in dobitnica večkratnih zlatih priznanj na državnem tekmovanju Temsig. Je prejemnica Nicati de Louze, Max D. Jost, RRA Krško ter Rotary Club štipendij. Lara se z različnimi osebnimi glasbenimi projekti zavzema tudi za prepoznavanje slovenske kulture v Švici. Februarja 2018 je v sklopu samostojnega recitala izvedla tudi noviteto *Po Jezeru* Nine Šenk na Radiu Televiziji Švica.

Jože KOTAR

Jože Kotar je redni profesor na ljubljanski Akademiji za glasbo in od leta 2007 solo klarinetist Simfoničkov RTV Slovenija. Pred tem je bil dvanajst let solo klarinetist v Simfoničnem orkestru Slovenske filharmonije. Kot solist, komorni glasbenik in član različnih komornih

sestavov nastopa doma in v tujini (Italija, Madžarska, Avstrija, Nemčija, Francija, Češka, Poljska, Rusija, Ukrajina, Španija, Irska, Belgija, Danska, Ferski otoki, Švica, Švedska, Nizozemska, Izrael, Litva, Malta, Hrvaška, Bosna in Hercegovina, Srbija, Makedonija, ZDA, Kanada, Avstralija, Brazilija, Južna Koreja), vodi seminarje za klarinet in komorno igro (Hrvaška, Srbija, Bosna in Hercegovina, Italija, Madžarska, Belgija, Izrael, Irska, ZDA, Kanada, Brazilija) in sodeluje v žirijah mednarodnih tekmovanj.

Nastopal je na vrsti festivalov: Ljubljanski poletni festival, Kogojevi dnevi, Festival sodobne glasbe Radenci, Festival Bled, Festival Unicum, Musica Danubiana, Festine...

Krstno je kot solist ali član številnih komornih zasedb izvedel več kot 190 skladb slovenskih (P. Ramovš, P. Michelčič, L. Lebič, I. Petrič, N. Firšt, M. Mihevc, J. Golob, M. Strmčnik, J. Gregorc, Č. Sojar Voglar, L. Vrhunc, U. Pompe...) in tujih avtorjev.

Je član, soustanovitelj in umetniški vodja Slovenskega orkestra klarinetov in Slovenskega sesteta klarinetov ter član Pihalnega kvinteta Ariart, s katerim je leta 2007 prejel Betettovo nagrado, Pihalnega tria SF in Ansambla za sodobno glasbo MD7, s katerim pa je prejemnik prve Lipovškove nagrade (2013).

Oskar LAZNIK

Oskar Laznik je z igranjem saksofona začel leta 1996 v glasbeni šoli Hrastnik pri prof. Vanju Tomcu. Med letoma 2002 in 2006 je obiskoval Srednjo glasbeno in baletno šolo v Ljubljani, kjer je uspešno maturiral v razredu prof. Dejana Prešička. Šolanje je nadaljeval v razredu prof. Matjaža Drevenška na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je s posebno pohvalo diplomiral leta 2010. Leta 2012 je zaključil podiplomski študij na Visoki šoli za glasbo in ples v Kölnu pri prof. Daniel Gauthieru in prejel naziv »Master of Music«.

Oskar je zmagovalec številnih tekmovanj. Leta 2006 je prejel Škerjančevo nagrado Srednje glasbene in

baletne šole Ljubljana za izjemne zasluge pri umetniškem uveljavljanju šole, leta 2008 pa Prešernovo nagrado Akademije za glasbo Ljubljana za izvedbo Koncerta Lars-Erika Larssona s simfoničnim orkestrom SNG Opera in balet Ljubljana.

Veliko pozornosti posveča tudi sodelovanju s skladateljki in širjenju repertoarja za saksofon. Nova dela so mu tako posvetili skladatelji, kot so Peter Šavli, Nina Šenk, Uroš Rojko, Matej Bonin, Bruce Hamilton, Jasper Vanpaemel...

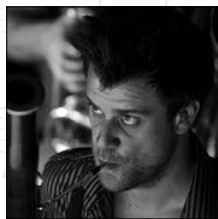
Njegov repertoar zajema tako standardna dela za saksofon, kot tudi transkripcije del iz obdobja baroka, klasicizma in romantike. Kot solist in komorni glasbenik je nastopil na mnogih festivalih (Festival Ljubljana, Mednarodni bienale sodobne glasbe Koper, Festival Slowind, Two days & two nights of new music Odesa, Festival Lent, Festival Echos, World Music Days), in v številnih državah (Srbija, Nemčija, Francija, Latvija, Ukrajina, Italija, ZDA).

Od septembra 2012 je profesor saksofona in komorne glasbe na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana.

Milan NIKOLIĆ

Milan Nikolić, rojen v Novem Sadu, je v rojstnem mestu končal srednjo glasbeno šolo Isidor Bajić ter nato študij nadaljeval na Akademiji Umetnosti v Novem Sadu pod mentorstvom prof. Žarka Perišića ter na Akademiji za glasbo v Ljubljani pod mentorstvom prof. Božidarja Tumpeja. Po končanem študiju v Ljubljani, se je vpisal na magistrski študij na Institut Oberschützen der Kunstuniversität Graz, pod mentorstvom Davida Seidla. Udeleževal se je izobraževanj priznanih evropskih fagotistov kot so Knut Soenstevold, Tomaž Františ, Milan Turkovič in Valeri Popov. Trenutno je zaposlen v orkestru SNG Opera in balet Ljubljana ter poučuje ure fagota na osnovni glasbeni šoli Vrhnika.

Med študijem je leta 2007 za solistične dosežke prejel Prešernovo nagrado ter istega leta prvo nagrado in Zlato Plaketo (TEMSIG) na republiškem tekmovanju

Republike Slovenije. Leta 2006 je na republiškem tekmovanju s kvintetom Akademije za glasbo Ljubljana osvojil Zlato Plaketo (TEMSIG) ter leta 2008 Prešernovo nagrado za koncerte s pihalnim kvintetom v ciklu Glasbene mladine Slovenije.

Poleg sodelovanja s slovenskimi orkestri, kot sta Simfonični orkester RTV Slovenija in Orkester Slovenske vojske, s katerima redno nastopa, sodeluje tudi s tujimi orkestri in sicer orkestrom Camerata Salzburg, Radijskim Simfoničnim orkestrom Dunaj (RSO Wien – ORF), Orkestrom Baden teatra in orkestrom Vojvođanski simfoniki. Je tudi član kvinteta Ariart in menarodnega orkestra No boraders orchestra.

Robert PETRIČ

Robert Petrič izhaja iz družine glasbenikov. Z rogom je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani (1994-1997) pri prof. Jožetu Faloutu. Sodeloval je s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija in Orkestrom Slovenske filharmonije, med študijem pa se je redno zaposlil kot tretji hornist v ljubljanski operni hiši (1995-2006). Od leta 2005 se je posvetil vzgoji mladih in kot pedagog delujem pod okriljem Glasbene šole Grosuplje. V letu 2015 je posnel zgoščenko Evterpi, aktiven je tudi v zasedbi »TriO« (s flavto in klavirjem) s katero je posnel dvojno zgoščenko, pogosto predvajano na radiu ARS. Je tudi ustanovitveni član društva UPOL, kjer je deloval pri mednarodnih projektih OrkesterkamP in Svirél.

Jure GRADIŠNIK

Jure Gradišnik je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Stanka Arnolda in pozneje študij nadaljeval na Mozarteumu v Salzburgu pri prof. Hansu Ganschu. Je dobitnik mnogih nagrad na domačih tekmovanjih, med drugim tudi štipendije Yamaha, leta 2003. Za izvedbo koncerta H. Tomasija z

Orkestrom Slovenske filharmonije je leta 2005 prejel študentsko Prešernovo nagrado.

Že med študijem je Gradišnik postal trobentač Orkestra SNG Opera in balet Ljubljana in bil v letih 2003–2012 zaposlen tam kot solo trobentač. Sedaj je zaposlen kot solo trobentač Simfoničnega orkestra RTV Slovenija.

Poleg tega aktivno sodeluje še z drugimi orkestri in različnimi komornimi sestavi, tako v trobilnem kvintetu SiBrass, v triu Seraphim, Trobilnem triu RTV Slovenija in v duetu s harfistko Mario Gamboz Gradišnik. Kot solist je nastopil s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, Komornim godalnim orkestrom Slovenske filharmonije, Orkestrom Slovenske vojske, Simfoničnim orkestrom Filharmonia Oltenia, Komornim orkestrom Festivala Maribor, Orkestrom SNG Opera in balet Ljubljana, slovaškim komornim orkestrom Cappella Istropolitana, Orkestrom Hrvaške vojske, romunskim komornim orkestrom Filarmonici »Oltenia« in z orkestrom Slovenske filharmonije. Nastopal je s priznanimi glasbeniki (S. Arnold, R. Galliano, S. Mead, R. Tognetti...) in pod taktirko mnogih priznanih dirigentov, kot so A. Nanut, U. Lajovic, M. Letonja, E. Shao, D. Rossberg, T. Hanus...

Od leta 2004 poučuje v glasbeni šoli v Zavodu sv. Stanislava, 2011 je postal asistent in leta 2015 docent na Akademiji za glasbo.

Tina ŽERDIN

Harfistka Tina Žerdin je pričela glasbeno pot kot učenka klavirja in solopetja na glasbeni šoli v domačem Velenju. Kasneje se je preusmerila v učenje harfe.

Na Univerzi za glasbo na Dunaju je v koncertnem razredu profesorice Adelheid Blovsky-Miller z odliko opravila tako dodiplomski kot tudi magistrski študij ter se dodatno intenzivno izobraževala pri številnih znanih tujih profesorjih, predvsem predstavnikih francoske šole igranja harfe.

Med študijem je bila štipendistka Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. Po študiju je iz strani dunajske

Univerze za glasbo prejela nagradno štipendijo za izjemne študijske dosežke, leta 2010 pa za svoje raziskovalno in umetniško dejavnost na področju vloge harfe v opusu skladatelja Richarda Wagnerja tudi štipendijo Bayreuthskega štipendijskega sklada.

Koncertno se veliko udelejuje tako doma kot tudi v tujini: nastopa solistično in kot solistka z orkestri, kot članica raznovrstnih komornih zasedb in kot soloharfistka uglednih avstrijskih orkestrrov (Dunajski komorni orkester, orkester na starih inštrumentih Wiener Akademie, Madžarsko-avstrijska Haydnova filharmonija, orkester Tirolskih slavnostnih iger, Synchron stage orchestra). Med drugim kot solo harfistka redno gostuje tudi v orkestrih Dunajske državne in Ljudske opere, orkestru avstrijske radijske hiše in v orkestru Milanske Scale.

Kot izvajalka sodobne glasbe sodeluje z dunajskimi zasedbami »die reihe«, Ensemble Kontrapunkte, Ensemble Reconsil in Airborne Extended.

Je avtorica številnih posnetkov za arhiv Radia Slovenija in avstrijskega ORF. V letu 2015 je v založbi Društva slovenskih skladateljev izšla tudi njena prva zgoščenka z deli slovenskih avtorjev.

Kot pedagoginja je dejavna v Sloveniji in Avstriji. Je ustanoviteljica izobraževalnega programa za mlade harfiste v Mongoliji.

Izidor Erazem GRAFENAUER

Izidor Erazem Grafenauer se je začel učiti klavir pri Suzani Zorko Mlinarič pri šestih letih, pri osmih pa še kitaro pri prof. Evi Hren na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Po končani osnovni šoli se je vzporedno s splošno gimnazijo vpisal na teoretski oddelek na Konservatoriju za glasbo in balet ter leto kasneje še na glavni predmet kitaro. Leta 2008 je bil kot izjemno nardarjen sprejet na Akademijo za glasbo v Ljubljani, kjer je bil njegov mentor prof. Andrej Grafenauer in kjer je decembra 2013 z odliko diplomiral. Študij kitare je nadaljeval na tretjestopenjskem študiju specializacije na

Muzički akademiji Univerze v Zagrebu pri prof. Istvánu Römerju, ki ga je februarja 2018 z odliko zaključil, vzporedno pa je junija 2017 z najvišjo oceno zaključil tudi magistrski študij baročne lutnje in teorbe na Konservatoriju B. Marcello v Benetkah pri specialistu za lutnjo, profesorju Tizianu Bagnatiju.

Na glasbenih tekmovanjih je prejel vrsto visokih nagrad, prejel je tudi dve Prešernovi nagradi Akademije za glasbo v Ljubljani za solistične nastope z orkestrom in za nastope s kvartetom Hymnia.

Izidor Erazem Grafenauer je zelo aktiven tudi kot komorni glasbenik. V času študija je prejel več nagrad, sodeloval je v kitarskem duu, kitarskem kvartetu, baročnem triu in kvartetu ter v različnih duetih z ostalimi instrumenti (klavir, čembalo, flavta, violončelo, klarinet, citre...). Trenutno je najbolj dejaven v Slovenskem kitarskem kvartetu, ki ga je leta 2012 ustanovil z Mariem Kurtjakom, Simonom Fojkarjem in Aljošo Vrščajem.

Od šolskega leta 2014/15 je honorarni sodelavec, asistent za lutnjo in historična brenkala, na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, od decembra 2017 pa deluje tudi kot samozaposleni v kulturi.

... O SKLADATELJIH IN NJIHOVIH DELIH

Blaženka ARNIČ LEMEŽ (1947)

Izhaja iz glasbene Arničeve družine. Od samega otroštva je spremljala ustvarjalno pot svojega očeta, skladatelja Blaža Arničā, instrumentalno urjenje svojih bratov in tudi sama obiskovala glasbeno šolo v Ljubljani (klavir, kontrabas).

Po zaključenem študiju na Filozofski Fakulteti v Ljubljani, smer angleškega in ruskega jezika ter književnosti, je nadaljevala študij klavirja na Ljubljanski Akademiji za glasbo in kot koncertna pianistka diplomirala na Muzički Akademiji v Zagrebu.

Pianistično izpopolnjevanje je nadaljevala na Državnem konservatoriju v Odesi (Ukrajina), z odliko pa zaključila magisterij t.i. aspiranturo na Državnem konservatoriju v Sankt Petersburgu, takratnem Leningradu. Po vrnitvi v Ljubljano je sprejela pedagoško delo na glasbeni šoli ZGBI in Akademiji za glasbo.

Želja po ustvarjanju jo je vodila na Visoko glasbeno in oblikovno šolo na Dunaj (Hochschule für Musik und Darstellende Kunst).

Ves čas študija kompozicije v razredu prof. mag. Gattermayerja so bila njena dela javno izvajana, študij pa je z odliko zaključila s Kantato za moški zbor in simfonični orkester *In Principio erat verbum*, ki je bila tudi javno izvedena v Konzerthausu na Dunaju.

Njena pedagoška aktivnost ji je odprla pot na dunajskem Viennakonservatoriju, kot ustanoviteljica Fundacije Blaža Arničā, glasbene ustanove, pa ima ves čas kontakte z mladimi slovenskimi glasbenimi talenti.

Je članica Društva slovenskih skladateljev in Österreichischen Komponisten Bund.

PASTORALNE SKICE

Že sam naslov vsebinsko opredeli ciklično oblikovano skladbo v programsko glasbeno zvrst. Štirje sicer samostojni stavki s podnaslovi »Pogled v dolino

– Andante, Samotna domačija – Menno mosso, Berceuse – Moderato, Kapel'ca ob pohodni poti – Vivace« oblikujejo enoto v quasi suitno formo.

Z glasbenimi oz. kompozicijskimi principi skicirajo predstavo, ki jo želi avtorica orisati in predati nadaljnji poslušalčevi domišljiji. Tako raznovrstna zvočna barvna paleta, kot tudi vizijska specifičnost harfe najbolj odgovarjata ustvarjalnemu namenu avtorice.

Skladbe upodabljajo pokrajino vključno z rojstno hišo njenega očeta v domačiji »Zales«, v hribovski in barviti Savinjski dolini.

Marijan KOROŠEC (1939)

Rodil se je v Trbovljah. Od 8. do 12. leta je igral na citre, nato pa trobento. 1956 leta je bil sprejet na ZGBI v Ljubljani. Leta 1960 pa je postal študent na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Isto leto je bil sprejet v Orkester Slovenske filharmonije kot trobentač solist – do leta 1968. Nato je nadaljeval glasbeno pot v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija kot trobentač solist – do leta 1989. V letih 1963–1967 je bil član Ansambla Slavko Osterc. Pogodbeni profesor na ZGBI v Ljubljani je bil v letih 1967–1971. Leta 1967 in 1968 je bil docent na Akademiji za glasbo v Ljubljani in nato od 1989–1999 ravnatelj Glasbene šole Trbovlje. Bil je član izvršilnega odbora Zveze glasbenih šol Slovenije. V letu 2001 pa je bil sprejet v Društvo slovenskih skladateljev.

STROJ

Avtor skladbe ni želel komentirati – naj govori glasba.

Aleš STRAJNAR (1947)

Skladatelj, kitarist in pedagog Aleš Strajnar je leta 1976 na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani opravil zaključni izpit iz kitare (prof. T. Šegula) in zaključni izpit

teoretsko pedagoškega oddelka (prof. B. Habbe). Na Akademiji za glasbo je diplomiral iz kompozicije leta 1986 v razredu prof. D. Škerla.

Med leti 1971 in 1974 je deloval kot samostojni kulturni delavec, nato kot učitelj kitare na Glasbeni šoli Moste-Polje, od leta 1992 do leta 2011 (upokojitev) pa kot profesor solfeggia in jazzovske kitare na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani.

Njegov opus obsega orkestralno, zborovsko, komorno in solistično glasbo. Tudi zabavno: šansone in popevke.

DVA SELFJA

Dva selfja sta glasbeno upodobljeni srečanju z glasbenikoma, ki spadata med moje idole, nekatere njune skladbe pa so mi v navdih. Prvi je Toots Thielemans. Jazz kitarist, skladatelj, predvsem pa virtuoz na orglicah. Selfie I je kompozicija, ki preplete oziroma parafrazira enega od njegovih harmonskih nizov z mojimi glasbenimi zamislimi. Na skupnem »fotografskem« portretu sva, tako vsaj upam, našla skupni jezik.

Drugi pa Charlie Haden, ameriški jazzovski basist in komponist. Njegovo igranje, v katerem je velikokrat prisotna čudovita mirnost, me vedno znova očara in v Selfju II tudi inspirira skladbin kontrastno počasni del. Bolj »less is more« se skoraj ne dá in to sem hotel.

Tomaž HABE (1947)

Tomaž Habe je po študiju violine (L. Pfeifer) in teoretičnega oddelka (J. Gregorc) leta 1970 na Akademiji za glasbo končal študij kompozicije pri B. Arničju in L. M. Škerjancu ter dirigiranje pri dr. D. Švari. Od leta 1970 je nadaljeval podiplomsko izobraževanje pri prof. L. M. Škerjancu in U. Kreku.

Po desetih letih poučevanja violine, kitare, nauka o glasbi in orkestru v Glasbeni šoli Domžale je osem let poučeval na OŠ Radomlje, skoraj trideset let pa je bil pedagog in predstojnik oddelka strokovno-teoretičnih predmetov na srednji stopnji Konservatorija za

glasbo in balet v Ljubljani. Kot vodilni slovenski strokovnjak za področje solfeggia je napisal štiri učbenike s priložniki za učitelje za nauk o glasbi ter štiri učbenike za solfeggio za srednjo stopnjo. V letu 2003 mu je senat Akademije za glasbo podelil priznanje pomembnih umetniških del na področju kompozicije. Za dosežke na področju pedagoškega dela je prejel nagrado RS za področje šolstva za leto 1997. Je član in predsednik številnih komisij in združenj, med drugim tudi član upravnega odbora DSS. Med letoma 2006 in 2010 je bil predsednik Društva slovenskih skladateljev. Je prejemnik številnih nagrad in priznanj – med drugim leta 2014 Kozinove nagrade. Njegov obsežni opus obsega nad 700 simfoničnih, komornih del ter skladb za otroke in zборе.

IGLICE IN LISTI

Iglice in listi so nekakšen »perpetuum mobile« s predali. *Iglice* (staccato) in *listi* (legato) nudijo igranju virtuozu na klarinetu Jožetu Kotarju veliko možnosti za dokazovanje mojstrstva. Veselim se njegove izvedbe.

Brina ZUPANČIČ (1953)

Osnove klavirske igre je dobila pri učiteljici Erni Žerjal v Rušah. Leta 1972 je v razredu dr. Romana Klasinca diplomirala iz klavirja in glasbene teorije na Srednji glasbeni in baletni šoli v Mariboru. Pri prof. Dubravki Tomšič-Srebotnjak je diplomirala iz klavirja na Akademiji za glasbo v Ljubljani leta 1976, leta 2003 pa še iz kompozicije pri prof. Marku Mihevcu. Kot koncertna pianistka je koncertirala tako solistično kot v komornih zasedbah pri nas in v tujini. Do leta 2012 je delovala kot profesorica klavirja, komorne igre, solfeggia in glasbenega stavka na Glasbeni gimnaziji Glasbene šole Celje ter I. Gimnazije v Celju. Za svoje koncertno ter glasbeno-pedagoško delo je leta 2012 prejela Gerbičevo priznanje, leta 2014 pa srebrni celjski grb Mestne občine Celje. Njena dela izvajajo priznani slovenski in tuji glasbeniki,

solisti, zbori ter orkestri in so natisnjena v Edicijah DSS, otroške pesmice v Cicidoju in Cicibanu ter v učbenikih Mladinske knjige in Državne založbe Slovenije. Nekaj skladb je že posnetih za arhiv RTV Slovenija.

ILUZIJA (Indijansko poletje)

Nemirni, novembra, začuda še vedno živi nočni metulji, so me zvečer na balkonu spomnili na to, da je vreme za pozno jesen vendarle pretoplo – da je pravo »indijansko poletje«. Ti metulji in tople sape so mi prinesli iluzijo poletja.

»Preludijskemu« uvodnemu ter skoraj romantičnemu drugemu delu skladbe sledi živahni, plesni tretji del. Za pisanje slednjega so me navdihnili kubansko obarvani ritmi salse.

Spremljevalca iluzije sta rada nostalgija in hrepenenje, katerih občutek je prisoten v skladbi ves čas. Poletne sape v poznem novembru namreč same po sebi nosijo zapozneno preteklost na svojih krilih.

Igor LUNDER (1969)

Igor Lunder je študiral na Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost v Gradcu ter na Akademiji Sibelius v Helsinkih. Magistriral je iz jazzovske kitare ter jazzovske kompozicije in aranžiranja.

Nastopal je v različnih jazzovskih zasedbah tako v Sloveniji kot v tujini. Izdal je tri avtorske zgoščenke: Igor Lunder with Reeds – Jazz Menu (2003), Igor Lunder Sextet (2004) in Igor Lunder with Zagreb Saxophone Quartet & Guests – Reeeeeeeeds (2006).

Komponira in aranžira za Big Band, različne orkestre in manjše zasedbe. Bil je umetniški vodja in dirigent Big Banda Grosuplje (2003–2011). Kot gostujoči dirigent je sodeloval tudi z Big Bandom RTV Slovenija, Big Bandom RTS (Srbija) in Big Bandom HRT (Hrvaška).

Poučuje na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani, na oddelku za jazz.

TELEGRAM

Če bela čebela je pela,
jebela,
bila vesela kamela je bela.

Če smela, kot smela čebela,
leteti bi bela kamela,
bi bila vesel'a k'r 'mela;
kamela in tud' čebela.

MAJA MATIĆ (1987)

Maja Matić je skladateljica, pianistka in pedagoginja, ki je diplomirala iz jazz kompozicije in aranžiranja na akademiji Codarts v Rotterdamu na Nizozemskem, pred tem pa maturirala iz jazz klavirja na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Kot gostujoča učiteljica poučuje didaktiko kompozicije in pedagogiko na konservatorijih v Rotterdamu (Codarts) in Haagu (Kraljevi konservatorij). Njen glasbeni jezik v barvnem in ritmičnem smislu močno zaznamuje jazz.

Prejela je številne nagrade, npr. dve nagradi Jazzon za jazz kompozicijo leta 2010 (nagrada publike in druga nagrada žirije), nagrado publike na tekmovanju mladih jazz glasbenikov v Logatcu leta 2009, ter druge. Za študij v tujini je prejela štipendijo Ministrstva za kulturo.

Sodelovala je z raznolikimi zasedbami doma in na Nizozemskem, npr. orkester Slovenske filharmonije, Contemporary big band, Jazz punt Big Band, TASF, AKOM ensemble; trenutno pa razvija lastni projekt, cikel solo skladb z naslovom *Groove sekvencas*, ki ga sofinancira Ministrstvo za kulturo RS.

GRAVITY

Einstein je trdil, da je čas tesno povezan z gravitacijo. Bližje kot smo središču Zemlje, počasneje teče čas. Naše noge se starajo počasneje, kot naša glava. Če živimo v pritličju se staramo počasneje, kot če živimo

v 12. nadstropju. Če želimo živeti še dlje, se morda lahko preselimo v globino rudnika v Afriki, kjer bi lahko naše življenje, zaradi večje gravitacije, trajalo celo nekaj drobcev sekunde dlje (ali je to tega vredno, je drugo vprašanje). Čas teče počasneje tudi, če se gibamo – torej, če živimo na dvanajstem nadstropju, lahko nevtraliziramo brzenje časa s tem, da tečemo v krogih po stanovanju. Največ bi pravzaprav pridobili, če bi se preselili na vesoljsko postajo – zaradi hitrosti gibanja vesoljske postaje okoli Zemlje bi se vsak mesec postarali eno milisekundo manj, kot na Zemlji.

Skladba *Gravity* se ukvarja z glasbenim raziskovanjem odnosa med časom in gravitacijo; krivi tone v ekstremne nižine in višine, se ukvarja s pospeški in upočasnjevanji, pospešuje ritme v vibracije in v tone. Je eksperiment zvoka v času in prostoru, kot ga je v mojem videnju možno izvesti na kitari.

Skladba je bila februarja 2019 izbrana v polfinale tekmovanja Eurostrings za kitarsko skladbo.

Emil SPRUK (1960)

Po začetkih na nižji glasbeni šoli (violina, evfonij in trombon) v Kamniku, je glasbeno izobraževanje nadaljeval na srednji glasbeni šoli v Ljubljani (trombon). Pot ga je nato vodila na »Berklee college of music« v Boston, kjer je študiral kompozicijo in trombon, kasneje pa še na Dunaj na študij kompozicije, renesanse in baroka. Deluje kot skladatelj in član različnih glasbenih zasedb. Za svoje delo je prejel več domačih in tujih nagrad ter priznanj.

Od leta 1980 razvija novo tehniko komponiranja, kjer poskuša izriniti dominacijo nekaterih močnih intervalov in s tem omogočiti šibkejšim, da lažje pridejo do izraza. Ločuje tudi funkcijske intervale od barvnih. Vgrajevanje enih in drugih pripomore k temu, da skladba »dih«. Ko skladba »zadiha« – skladba zaživi in osmisli samo glasbeno idejo.

CIKLUS 13. IZROČIL

Ciklus 13 izročil obsega 13 samostojnih skladb, ki se lahko izvajajo posamično. Pisane so po eni strani na barvnih zvezah in po drugi na funkcijskih intervalih. S tem je zagotovljeno »dihanje« in nota na papirju ima možnost da oživi.

Posledično je za izvajalca velik zalogaj, za glasbenega sladokusca pa velik izziv, kajti tonalnih fokusov je zelo veliko in se menjajo izredno hitro.

IZROČILA: 1. spoznanje, 2. smisel, 3. razpoloženje, 4. razpoznavna, 5. razsežnost, 6. razkritje, 7. pridihi, 8. očiščevanje, 9. uslišanost, 10. hvaležnost, 11. navdih, 12. poziv, 13. sij.

Pavel DOLENC (1968)

Pavel Dolenc izhaja iz Poljanske doline. Po končani Gimnaziji in Orglarski šoli v Ljubljani je študiral glasbeno pedagogiko na akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je leta 1995 diplomiral. Študiral je tudi solopetje pri prof. M. Trčku na SGBŠ, ki ga je zaključil leta 1999.

Prepeval je v več zborih (Komorni zbor AVE, APZ Tone Tomšič, Komorni zbor RTV SLO, Lubnik). Želja po ustvarjanju in novem znanju ga je vodila na študij kompozicije, kjer je leta 2008 z odliko diplomiral pod mentorskim vodstvom red. prof. Pavla Mihelčiča.

Piše predvsem zborovsko in komorno glasbo, ki so jo izvajali predvsem v Sloveniji (Orkester Slovenske filharmonije, Pihalni orkester AG, Godalni orkester SF, APZ Tone Tomšič, razne komorne skupine, različni slovenski zbori). Veliko tudi prireja in se ukvarja s pedagoškim, zborovodskim in producentским delom.

BIRTH – LIFE – DEATH – ETERNITY?

Skladba *Birth – Life – Death – Eternity?* – torej rojstvo, življenje, smrt, večnost govori o osnovnih elementih človekovega bivanja, tuzemskega in pozemskega. Skozi skladbo se sprehajamo od veselih trenutkov rojstva, novega življenja, odraščanja, začetka skupnega

sobivanja in tudi trenja in brušenja skozi življenje v dvoje, do odhoda v snovno minljivost in duševno-dušno neminljivost; lahko rečemo temu večnost?

Ta bivanjska vprašanja se nas hote ali nehote dotikajo in vznemirjajo. Odsev teh razmišljanj sem prikazal v skladbi za rog solo, tudi z nekaterimi neminljivimi glasbenimi citati in z zaključno meditacijo.

Maksimiljan STRMČNIK (1948)

Maksimiljan Strmčnik, skladatelj, organist, čembalist in pedagog, je diplomiral iz klavirja in glasbeno-teoretičnih predmetov na Srednji glasbeni šoli v Mariboru, v razredu prof. dr. R. Klasinca Na ljubljanski glasbeni akademiji je študiral kompozicijo pri akademikih prof. L. M. Škerjancu in prof. U. Kreku diplomiral leta 1974. Leta 1973 je prejel študentsko Prešernovo nagrado za kompozicijo. Leta 1995 je prejel umetniško priznanje za svoj ustvarjalni opus in kot docent pričel predavati glasbeno-teoretične predmete, improvizacijo in generalni bas na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je bil od leta 1999 do 2015 predstojnik Oddelka za sakralno glasbo; leta 2006 je prejel univerzitetni naziv rednega profesorja. Ustvarja koncertno, kantatno, komorno, inštrumentalno in zborovsko glasbo, pogosto s sakralnimi vsebinami; v svoje koncertne programe redno uvršča tudi sodobne orgelske improvizacije, ki jih je izdal že na drugi zgoščenki, kot poklon Primožu Ramovšu in Petru Ebnui.

Za skladateljsko delo je leta 1989 prejel nagrado Prešernovega sklada in leta 1999 Kozinovo nagrado Društva slovenskih skladateljev. Je častni občan občine Mežica.

DIALOGI

Koncertno delo za fagot ves čas tematsko izrablja posebej velik obseg fagota, tako sem v basovsko linijo postavil karakter odločnosti, medtem ko sem v eksponirano visoko lego postavil karakter prošnje. Seveda

se ta dva karakterja tudi vsebinsko zbližujeta, dosežeta celo dialog v smislu recitativa, vendar vse do konca ponovno zastrujeta svojo muzikalno pozicijo, ki jo določajo skrajne višine. Skladba je izrazito virtuozna tudi zaradi hitrih, velikih skokov; efektno jo bodo lahko izvajali samo vrhunski fagotisti.

David BEOVIČ (1977)

Na glasbeni šoli v Škofji Loki je začel z igranjem klarineta in klavirja. Glasbeno pot je nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani (teoretska smer), vzporedno pa obiskoval še gimnazijo v Škofji Loki. Po končanem srednješolskem izobraževanju se je vpisal na Teološko fakulteto, vzporedno pa še na študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Marianu Gabrijelčiču. Leta 2000 je zaključil študij kompozicije v razredu prof. Pavla Mihelčiča, leta 2008 pa je dokončal tudi magistrski študij teologije. Deluje kot profesor glasbe na Gimnaziji Jurija Vege v Idriji in Gimnaziji Antona Aškerca v Ljubljani. Poučuje tudi solfeggio in glasbeni stavek v programu umetniške gimnazije, ki ga izvaja I. gimnazija v Celju. Njegova dela so izvajali v številnih slovenskih krajih in v tujini (Trst, Berlin, Dunaj, Luzern, New York...). Kot skladatelj je sodeloval na Noči slovenskih skladateljev, Svetovnih glasbenih dnevih, festivalu Unicum, Naši pesmi...

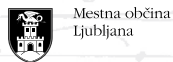
FIVE DANCES

Ples me nikoli ni posebej privlačil, so mi pa zelo simpatični plesni ritmi. V petih stavkih se s plesnimi karakterji, ki so včasih bolj, drugič manj izraziti, dotaknem petih različnih dežel. Ustvarjanje glasbe za solistično zasedbo predstavlja prav poseben izziv, saj je komponiranje precej lažje, če imaš na voljo širšo glasbeno zasedbo, delo pa je v smislu glasbenega materiala bolj bogato. Več pozornosti sem tako namenil izvajalskim možnostim, ki jih ponuja klarinet.

Ministrstvo za kulturo RS

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

KONCERTNI ATELJE
DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

v sodelovanju s Festivalom Ljubljana –

Anja GABERC – harfa
Simon KLAVŽAR – tolkala
Maja ROME – viola

PROGRAM

Matej Bonin, Heinz Holliger, György Ligeti,
Igor Majcen, Maja Matič, Peter Šavli, Larisa Vrhunc

Ponedeljek, 8. aprila 2019, ob 19.30

Viteška dvorana Križank

Ob 19.00 – Predkoncertni pogovor
z avtorji in izvajalci
Moderatorica: Nina Šenk

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev

Trg francoske revolucije 6

1000 Ljubljana

Tel.: 01/241 56 60

E-pošta: info@dss.si

www.dss.si

